

O B S A H

Jubilejní pout' do Říma	2
Zprávy z provincie	4
Příprava provinční kapituly 2006	6
Prosby o modlitby	8
Laická sdružení sv. Dominika	10
Nové knihy	11
Nekrologium	12
Vizitační dopis	13
Nová ozdoba dominikánské rodiny	20
Vzpomínka na otce Stanislava Viceníka OP	22
A. Quilici OP: Modlit se 15 dní se svatým Dominikem	24

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

*Vydává Kazatelské středisko
České dominikánské provincie*

Adresa redakce:

*Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5
tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz
č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332*

**Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je
215 Kč.**

Uzávěrka dalšího čísla: 20. 8. 2005

JUBILEJNÍ ROK 100. VÝROČÍ OBNOVENÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ PROVINCE

8. prosince 2004

slavnostní zahájení jubilea provincie v Olomouci
u příležitosti oslav 150. výročí vyhlášení dogmatu
o Neposkvrněném početí P. Marie papežem Bl. Piem IX.

9. - 16. března 2005

magisterská vizitace České dominikánské provincie

8. - 9. dubna 2005

historické sympozium v dominikánském klášteře Praze

7. května 2005

jubilejní pouť České dominikánské provincie
k Panně Marii do Uherského Brodu

21. května 2005

liturgická památka bl. Hyacinta M. Cormiera O.P.,
obnovitele České dominikánské provincie;
10. výročí svatořečení Zdislavy

24. května 2005

setkání Konference vyšších řeholních představených
v dominikánském klášteře v Jablonném v Podještědí

28. května 2005

jubilejní pouť České dominikánské provincie
ke sv. Zdislavě v Jablonném v Podještědí

5. - 11. září 2005

evropské setkání představených dominikánských mnišek v Praze

14. září 2005 – Svátek Povýšení sv. Kříže

100. výročí obnovení České dominikánské provincie

12. - 17. září 2005

jubilejní pouť České dominikánské provincie do Říma
ke hrobu bl. Hyacinta M. Cormiera O.P.,
obnovitele České dominikánské provincie

28. září 2005

slavnost sv. Václava, patrona České dominikánské provincie

26. listopadu 2005

setkání české dominikánské rodiny v Hradci Králové
a ukončení oslav jubilea

Více bližších informací na www.op.cz

JUBILEJNÍ POUŤ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ PROVINCE ke hrobu bl. Hyacinta M. Cormiera O.P., obnovitele České dominikánské provincie Řím 12. - 17. září 2005

Milí bratři a sestry ve sv. Dominiku,

celá kapacita naší pouti čítá nakonec 80 poutníků. Zaokrouhlení bylo nutné z hlediska poutního domu, který nám oznámil jistá omezení, o kterých neinformovali, přesto, že mi písemně sdělili, že máme rezervovaný celý dům. Jak se říká: chyba není na našem přijímači.

Nakonec tedy to jsou tito poutníci:

Praha: (18) fr. Alvarez, fr. Rajmund, fr. Martin, SM Jana Blanka Macháčková, SM Doubravka Alexandra Rubešová, SM Kateřina Anna Jochcová, SM Roberta Markéta Ševčíková, SM Amáta Alena Sirotková, SM Vojtěcha Jindřiška Beránková, Michaela Laštovičková, SM Slavomíra Měříčková, Libuše Simandlova, M. Zásmětová, A. Jagošová, Daisy Waldstein, Alfred Waldstein, Vlastimil Rajnošek, Irka Chlopeczyková,

Olomouc: (22) fr. Antonín, fr. Pavel (pojede mikrobusem s bratry studenty a novici), fr. Štěpán, fr. Benedikt, fr. Romuald, fr. Jakub, fr. Jindřich, Anna Stehlíková, Ludmila Mohelníková, Jiří Mohelník, Jiří Kvapil, Zdislava Kvapilová, Dagmar Havlíčková, Daniela Havlíčková

Ostrava: (11) Pavel Richtar, Ivana Richtarova, Josef Richtar, Marek Richtar, Václav Waloszek, Věra Waloszková, Vojtěch Waloszek, Marie Varechová, Luboš Varecha, Hana Varechová, Rudolf Varecha

Plzeň: (4) fr. Cyril, fr. Josef, fr. Prokop, Josef Brůha

Znojmo: (19) fr. Tomáš, Pavel Lazárek, Marie Lazárková, Václav Lazárek, Michaela Lazárková, Ludmila Mráčková, Jaromír Holner, Marie Holcnerová, Marcela Rodová, Hana Křivánková, Ludvík Míhola, Anežka Míhlová, Marie Míhlová, Anežka Míhlová, Roman Pitr, Josef Matějek, Jelínková Eva, Kompasová Marie, Kompas Peter

Jilemnice: (2) Jaroslav Svěcený, Vlasta Svěcená

Rožnov: (2) Zdenka Facová, Marie Kabelková

Pardubice: (2) fr. Vladimír Slámečka, Lukáš Fidrmuc

Tolik tedy konečně složení. Zájem hlavně ze strany terciářů a příznivců byl větší než bylo možné splnit (což mě mrzí) a tak doufám, že podobné společné poutě budou třeba dál pokračovat. (Asi si založím dominikánskou cestovku ☺).

S otcem Štěpánem, který strávil několik let v Římě, jsme sestavili následující velmi orientační program:

Po 12. 9.	
Jména P. Marie	přilet, zahájení pouti, mše sv., prohlídka večerního Říma
Út 13. 9.	
Sv. Jana Zlatoústého	mše sv. u Sv. Petra, hrob Jana Pavla II., vatikánská muzea, Sv. Pavel za hradbami, Aventinum, Sv. Sabina
St 14. 9.	
Povýšení Sv. Kříže	generální audience, Angelicum, děkovaná mše sv. u hrobu Bl. Cormiera, St. Maria Maggiore
Čt 15. 9.	
P. Marie Bolestné	St. Maria Sopra Minerva, mše sv. u hrobu Sv. Kateřiny Sienské, Laterán, St. Clemente, Sv. Kříž, Sv. Vavřinec
Pá 16. 9.	
Sv. Ludmily	katakomy, mše sv., okruh Forum Romanum
So 17. 9.	
Památka P. Marie	odlet

Protože jsou v jednání soukromé audience u Svatého Otce a u Magistra Řádu, jsou v programu ještě rezervy. Zároveň uvítám jakékoliv připomínky a návrhy na adrese: jubileum@op.cz. Finální program ještě všem zašlu individuálně během prázdnin e-mailem.

Na všechny poutníky se těší a o stálou modlitbu za zdar společné pouti prosí za přípravný tým

fr. Romuald OP

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

provinciál: Út 9 - 11; 14 - 16 (*kromě úterků, kdy je zasedání provinční rady*), Čt 9 - 11

web: www.svetlo-zivot.cz

příhlášky a bližší info: o. Jan Rajlich OP
tel. 224 220 235, e-mail: jan@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Setkání týmu KS probíhají každé 3. pondělí v měsíci (vyjma prázdnin) v klášteře sv. Jiljí v Praze. Příští setkání se bude konat 19. 9. 2005 od 17 h. v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hovorňě.

PRAŽSKÝ KONVENT

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
tel. 224 218 442, fax: 224 218 443
e-mail: paha@op.cz, sv.jilji@op.cz

8. 8. Slavnost sv. Dominika, zakladatele řádu bratří Kazatelů

V den slavnosti zakladatele řádu bratří kazatelů sv. Dominika Vás zveme na slavnostní mši sv. v 18:30, po níž budou následovat nešpory a pohoštění v ambitech kláštera. Všichni jsou srdečně zváni!

1. 9. Poutní slavnost sv. Jiljí, opata, patrona našeho kostela

V den poutní slavnosti bude v 18:30 slavnostní mše sv., kterou bude celebrovat apoštolský nuncius mons. Diego Casuero. Po nešporách bude malé pohoštění v klášteře. Bližší informace v zářijovém programu kostela.

Mariina legie

Pravidelné schůzky prezidia Mariiny legie se konají každou neděli od 16:00 ve velké hovorňě kláštera, zvonek č. 53. Rádi mezi sebou přivítáme všechny nové zájemce!

Oáza (hnutí Světlo-Život)

29. 7. - 14. 8. Oáza nového života I°, Oáza živé církve I° – prázdninové duchovní obnovy pro mladé lidi (16-35 let). Jsou zaměřeny na obnovu života s Bohem. Denní program obsahuje mši sv., společnou „Školu modlitby“, rozjímání Písma atd. Každý den je nesen jedním tajemstvím růžence. Na programu jsou i výpravy do přírody a další aktivity.

VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ ŠKOLA

VEŠ je roční večerní kurz, jehož cílem je

NAUČIT SE HOVOŘIT
O BOHU, VÍŘE A CÍRKVI
S DRUHÝMI LIDMI

V září otevíráme již 3. ročník!

Příhlášky a informace: www.misie.op.cz

Farnost při kostele sv. Jiljí
Husova 8, Praha 1, 110 00, fara@jilji.cz

„Nemohu se chlubit tím, že kážu evangelium;
nemohu jinak, běda mně, kdybych nekázal.“
1 Kor 9, 16

POUTNÍ BAZILIKA

SV. VAVŘINCE A SV. ZDISLAVY JABLONNÉ V PODJEŠTĚDÍ

Klášteří 33, 471 25 Jablonné v Podještědí
tel. 487 762 105, e-mail: jablonne@op.cz

Poutní sezóna začíná 1. května 2005 a končí Růžencovou slavností 3. října 2005. V tomto období jsou pravidelné bohoslužby v pracovní dny v 18 h. a v soboty, neděle a státní svátky v 9:30 a 11 h. Každou první neděli v měsíci v 11 h. je mše sv. v němčině.

23. července

Pout' za obnovu rodin
Královéhradecké diecéze
11:00 Mons. Dominik Duka OP, biskup

14. srpna
Pout' ke cti svatého Vavřince

27. srpna
Řeckokatolická pout'
11:00 Mons. Ladislav Hučko, ap. exarcha

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: Fr. Irenej, Klášter dominikánů, Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo, irenej@op.cz
fr. Irenej, O.P., promotor pro růžence

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.cz

Své zprávy k otištění a návrhy na vylepšení dominikánských stránek zasílejte fr. Janu Jáchymu Benešovi (Nám. Chuchelských bojovníků 11/5, 159 00 Praha 5 – Velká Chuchle, e-mail: jachym@op.cz).

www.dominik.cz

Vše o sv. Dominikovi, seznam pramenů, galerie obrázků.

Vaše podněty, nápady i materiály k doplnění můžete zaslat na adresy webmasterů:

fr. Jan Rajlich OP (jan@op.cz)

s. A. D. Churaňová (anezka@dominik.cz)

KOORDINACE PŘEKLADŮ

Informace o pořizování překladů zasílejte prosím sestře Ester na adresu redakce.

NOVICIÁT BRATRŮ

Dne 28. srpna 2005 v 15:00 hodin se bude v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Olomouci konat obláčka Antonína Gazdoše a Aleše Kilbergera jako bratří kleriků. Bratři tímto zahájí noviciát, který bude probíhat v konventě v Olomouci pod vedením novicmistra fr. Pavla Mayera OP.

SLIBY

Na základě žádosti a po schválení formační komunitou složí své první sliby ffr. Šimon Hlavatý a Ludník Grundman; fr. Jindřich Poláček obnoví sliby na jeden rok. Slavnost se bude konat v pondělí 15. srpna 2005 při večerní mši svaté v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Olomouci. Otce provinciála, který bude v té době v cizině, zastoupí fr. Pavel Mayer OP.

Bratr Ludvík Grundman bude asignován do konventu v Olomouci, a pak obdrží asignaci racione studiorum do toulousské provincie do konventu v Bordeaux, kde bude pokračovat ve studiu francouzštiny a zahájí svá filosofická studia. Bratr Šimon

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence, žalmů, proseb a slavení Mše svaté za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby.

Praha: před porodnicí U Apolináře každý pracovní den od 8:30 do 10:00
informace: 603 976 231, info@prolife.cz

Kladno: posluchárna v nemocnici každá 2. sobota v měsíci v 16 hodin
informace: 312 686 642, lpp@lpp.cz

Olomouc: před porodnicí fakultní nemocnice každý poslední čtvrtek v měsíci v 16 hodin; mše sv. v dominikánském klášterním kostele „Za zastavení zla potratů“ v 18 hodin
informace: 602 858 800, pavel@op.cz

Brno: pochod pro život a modlitební setkání každou 2. sobotu v měsíci v 9:30 (mše sv.), poté v 10:30 modlitební pochod
info: 721 211 477, libor.halik@centrum.cz

Hlavatý bude asignován do konventu v Plzni jako bratr spolupracovník, kde bude dále probíhat jeho formace.

PERSONALIA

Fr. Valentin Laburda je k 1. 5. 2005 asignován do domu v Uherském Brodě.

Fr. Cyprián Suchánek je k 1. 7. 2005 asignován do domu v Jablonném v Podještědí.

Fr. Romuald Rob je k 1. 7. 2005 asignován do konventu v Plzni.

Fr. Mannes Šimák v důsledku ustanovení kán. 694 § 1 odst. 2 a kán. 1394 § 1 přestal být členem řádu a upadl do suspense.

EXERCICIE

Dominikánské exercicie se budou konat v Králíkách ve dnech 3. - 8. října 2005 (předpokládaná cena 1.000 Kč). Žádáme o potvrzení účasti fr. Martinu Dvořákovi do 15. července 2005.

PŘÍPRAVA PROVINČNÍ KAPITULY

Provinční kapitula bude zahájena 22. ledna 2006 v konventu Neposkvrněného početí Panny Marie v Olomouci. Sekretářem přípravných prací jmenovala provinční rada 16. března 2005 fr. Damiána Němce.

Provinční rada dne 31. května 2005 stanovila přípravné komise pro apoštolát pod předsednictvím fr. Pavla Mayera, komisi pro formaci a studium, které předsedá fr. Benedikt Mohelník a komisi pro ekonomii, řízení a statut pod vedením fr. Martina Dvořáka. Prosím bratry, aby zasílali své podněty a připomínky přímo předsedům jednotlivých komisí.

Vyzývám všechny bratry a komunity k modlitbám za kapitulu a nového provinciála. Modlitby ať začnou 7. srpna 2005 o vigílii sv. Otce Dominika.

fr. Alvarez Kodeda OP, provinciál

(ACPB 1/2005 z 28. 6. 2005)

KOMISE PRO APOŠTOLÁT, LITURGIH A DOMINIKÁNSKOU RODINU

Milí bratři a sestry z dominikánské rodiny, dne 31. května 2005 mne provinční rada pověřila službou předsedy přípravné komise pro apoštolát, liturgii a dominikánskou rodinu „ALDR“ (před provinční kapitulou 2006). Tato komise by měla zmapovat situaci v uvedených oblastech a připravit materiál pro jednání provinční kapituly v roce 2006.

Obracím se proto na Vás s prosbou. Pokud Vás něco na poli apoštolátu a misie, v oblasti liturgického slavení či v životě naší dominikánské rodiny „pálí“, nebo pokud máte jakýkoliv nápad pro rozvinutí a zdokonalení se v těchto oblastech, pošlete mi to, prosím, mailem nebo poštou, anebo mi to sdělte osobně či telefonicky. Zvláště

přínosné by bylo, pokud byste měli nějakou celkovou vizi poslání a působení české dominikánské rodiny.

Sdělte mi prosím také, pokud byste měli zájem v přípravné komisi ALDR pracovat. Předem děkuji za každý Váš podnět a zůstávám s Vámi spojen v modlitbě za nadcházející provinční kapitulu

fr. Pavel Mayer OP

Klášteř dominikánů, Slovenská 14, 772 00 Olomouc, mobil: 602 858 800

OZNÁMENÍ

P. Savio Pavel Řiřica OP má novou e-mailovou adresu: psavio@tiscali.cz.

Česká kongregace sester dominikánek má nové stránky www.dominikanky.cz, kde jsou mimo jiné odkazy na všechny komunity. Má také novou e-mailovou adresu: dominikanky.bm@volny.cz.

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

9. 7.	S. M. Terezie Eisnerová	50. narozeniny
7. 7.	S. M. Fulgencie Přidalová	75. narozeniny
10. 7.	S. M. Vavřina Vacková	84. narozeniny
10. 7.	S. M. Laurencie Lacinová	76. narozeniny
12. 7.	Fr. Marek Žilinský	84. narozeniny
13. 7.	S. M. Zdislava Řiřická	77. narozeniny
16. 7.	Fr. Metoděj Kočí	40. narozeniny
17. 7.	S. M. Hroznata Koláčová	83. narozeniny
18. 7.	Fr. Vojtěch Soudský	53. narozeniny
23. 7.	Fr. Valentin Laburda	49. narozeniny
31. 7.	Fr. Irenej Šiklar	35. narozeniny
31. 7.	Fr. Jindřich Poláček	29. narozeniny
3. 8.	Fr. Cyril Molnár	39. narozeniny
5. 8.	S. M. Dětmara Suchomelová	86. narozeniny
7. 8.	S. M. Pavla Výstupová	59. narozeniny
10. 8.	S. M. Lucilla Adzimová	86. narozeniny
10. 8.	S. M. Jana Pitterová	32. narozeniny
11. 8.	S. M. Michaela Smrčková	78. narozeniny
15. 8.	Fr. Norbert Badal	49. narozeniny
16. 8.	S. M. Johanka Vaňková	35. narozeniny
17. 8.	Fr. Ludvík Grundman	21. narozeniny
21. 8.	S. M. Pavla Šitinová	54. narozeniny
22. 8.	S. M. Leokadie Ferdušová	86. narozeniny
26. 8.	Fr. Jacek Horák	53. narozeniny
28. 8.	S. M. Juliána Palšová	70. výročí prvních slibů
28. 8.	S. M. Danila Ryšavá	70. výročí prvních slibů

28. 8.	S. M. Eduarda Zubková	70. výročí prvních slibů
29. 8.	Fr. Tomáš Bahounek	58. narozeniny
30. 8.	S. M. Lucie Vintrová	32. narozeniny

BLAHOPŘEJEME!

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za magistra řádu
- ❖ za jednání provinční kapituly bratří a volbu nového provinciála
- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny
- ❖ za Boží pomoc při zakládání duchovní komunity tělesně postižených mužů v Jablonném v Podještědí
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství
- ❖ za naše bratry studenty ve Francii
- ❖ za s. Jarmilu Annu, Barboru Markétu a Jiřinu Janu z 5. pražského laického sdružení, aby je Pán posiloval v jejich nemoci

MODLITBY JUBILEJNÍHO ROKU

100. výročí obnovení české dominikánské provincie 1905 - 2005

Jako celá dominikánská rodina v naší zemi společně děkujeme Bohu za naše povolání a modlíme se za očistění, obnovení a prohloubení našeho dominikánského života a služby.

MODLITBA JUBILEA

Pane, daruj nám bdělé srdce, aby nás od tebe nevzdálila žádná ukvapená myšlenka, ušlechtilé srdce, které by neponížil žádný nedobý cit, přímé srdce, které se nedá svést z pravé cesty dvojznačným úmyslem, pevné srdce, které nezlomí žádná nesnáze, svobodné srdce, které si nepodrobí žádná vášeň.

Pane, daruj nám rozum, který tě poznává, moudrost, která tě nalézá, život, který se ti líbí, vytrvalost, která s důvěrou k tobě lne a důvěru, která nás konečně učiní zcela tvými. Amen. *(Podle modlitby sv. Tomáše Akvinského za moudré uspořádání života)*

Červenec 2005: Soucit s bídou dnešního světa – jubileum sester mnišek*v Lysolajích a sester v Uhříněvsi***sv. Martin de Porres**

- Prosíme za účinný soucit s potřebami dnešního světa: abychom při plánování a uskutečňování našich aktivit se nechávali vést Božím Duchem * a byli bdělí k požadavkům a potřebám naší doby.
- Pane, milostivě pomáhej našim sestrám v Lysolajích a v Uhříněvsi a provázej je svým požehnáním.

Srpen 2005: Láska k církvi – jubileum kongregačních sester**sv. Kateřina Sienská**

- Prosíme za pravou lásku k církvi: ať naše řeholní rodina je pevnou součástí Kristova tajemného těla, ať citlivě reaguje na její potřeby * a neúnavně jí slouží v jednotě se sv. Otcem a jejím učitelským úřadem.
- Pane, chraň a posiluj naše kongregační sestry v jejich službě a zasvěcení.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY*(1. všeobecný, 2. misijní, 3. národní)*

Denní modlitba: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť, spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý Otec a naši biskupové pro tento měsíc.

ČERVENEC

1. Za křesťany, aby s každým jednali citlivě, přitom však nezastírali radikální požadavky evangelia.
2. Za všechny pokřtěné, aby se cítili být zavázáni, každý svým způsobem, k přetváření světa a vnášeli do něj smýšlení a jednání Ježíše Krista.
3. Za plenární sněm, aby Duch svatý pomáhal církvi v naší vlasti k vnitřní obnově.

SRPEN

1. Za Světové setkání mládeže, aby mladým lidem vdechlo nebo v nich oživilo touhu po setkání s Kristem a oni v něm objevili spolehlivého průvodce životem.
2. Za kněze, řeholní osoby, seminaristy a laiky v misijních zemích, kteří se v Římě připravují na své povolání, aby se ve Věčném městě obohatili především duchovně.
3. Za naše rodiny, aby do společnosti vnášely křesťanského ducha.

LSSD – KALENDÁŘ AKCÍ 2005

14. - 16. 10. 2005 Vranov u Brna – setkání formátorů LS

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

Dne 16. července 2005 uplynou tři roky ode dne, kdy Pán života povolal k sobě pana Milana Martina Andrlíka, člena laického sdružení svatého Dominika z Uherského Brodu. Vzpomeňte s námi s láskou a úctou při mši svaté a v modlitbách. Antonie Monika Andrlíková s rodinou

MS BRNO (představený Ladislav Tarsicius Malinka)

V sobotu 2. července 2005 jsme se rozloučili s naší sestrou Boženou Brigitou Rejnušovou, která odešla k Pánu náhle ve věku nedožitých 74 let, ve čtvrtém roce po složení věčných slibů dominikánských laiků.

Byla to žena statečná, která po brzké smrti svého manžela vychovala své dvě dcery. Byla také nekompromisní v obhajobě pravdy podle dominikánského hesla Veritas. O sestře Boženě Rejnušové se zmiňuje ve své knize „K plnosti“ otec Stanislav Krátký v souvislosti s jejím posláním v době totality ve Vatikánu.

Při pohřební mši svaté, která se konala v kostele Neposkvrněného početí v Brně na Křenové ulici, byl kostel plný, protože sestra Brigita měla spoustu přátel mezi lidmi, kteří se zúčastnili poutních zájezdů zvláště na poutní místa mariánská ve Francii a Španělsku (Lurdy, Fatima), které ona vedla. Mezi přítomnými bylo také dost brněnských dominikánských terciářů.

Její tělo bylo uloženo do rodinné hrobky na Ústředním hřbitově v Brně.

MS TRÁVNÍK (představený Josef Lorenzo Šebestík)

Děkujeme otci Romualdovi OP z Olomouce za jeho obětavou a duchovní péči, kterou nám věnoval. Za radost a povzbuzení, které rozdával při každém našem setkání bratřím a sestrám. Za všechno Pán Bůh zaplať. Zároveň vyprošujeme otci Romualdovi hojnost Božích milostí a darů s přimluvou Panny Marie a sv. Dominika na jeho novém působišti. Díky. Josef Lorenzo Šebestík

3. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Eva Terezie Chaloupská)

Dne 6. 6. 2005 byla všemi hlasy zvolena na 2. funkční období jako představená našeho sdružení Eva Terezie Chaloupská.

Dohodnuté termíny setkání jsou: Po 5. 9. 05, Po 17. 10. 05, So 26. 11. 05 v Hradci Králové, So 10. 12. 05 – rekolekce od 9:00 v kapli sv. Zdislavy, Po 9. 1. 06

Další informace najdete na adrese www.laici3ps.op.cz.

4. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Miloslava Anna Zásmětová)

Další setkání našeho sdružení se bude konat po prázdninách, pravděpodobně 3. září. Všem přejeme krásné prožití letních měsíců a vyprošujeme skrze Marii Boží ochranu.

NABÍDKA NAKLADATELSTVÍ KRYSTAL OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750, <http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

Jacques Maritain: Láska a přátelství, brož., 56 str., 82 Kč

Pravá filosofie je ta, která může mluvit o lásce. Filosofie jistě ukazuje velikou touhu člověka nořit se do bytí a postihovat v něm to, co je nehlubší. Její pohled však směřuje především k člověku a zkoumá všechny jeho dimenze. Ale člověka můžeme pochopit jedině tehdy, když poznáme jeho schopnost milovat, zaměřit se celou duší k něčemu většímu, než je on sám, a nakonec k samotné Lásce. Schopnost milovat je jednou z nejdůležitějších, ba nejdůležitější dimenzí člověka. Chce-li být sám sebou, touží ji rozvinout do plnosti, která nemá mezí. Maritainovo pojednání O lásce a přátelství ukazuje netušené možnosti, které jsou skryty v nitru člověka, veliké perspektivy, jež možná berou dech, ale zároveň možná probouzejí touhu, kterou jsme v sobě dosud netušili.

Jeruzalémská bible, sv. 14, Ez, Dan, brož., 110 Kč

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA

OLIVA

knihkupectví a galerie

nejúplnější produkce literatury a časopisů z oblasti křesťanství, judaica, pravoslaví.
knihy z oblasti historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 606 657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

Vergilio Gamboso: Život svatého Antonína Minorita V. Gamboso patří mezi přední odborníky na oblast raného františkánství, především na problematiku svatého Antonína.
KN, brož., 175 str., 149 Kč

Marie-Dominique Molinié: Odvaha mít strach M.-D. Molinié, dominikánský kněz, kazatel a exercitátor, vykladač poselství sv. Terezie z Lisieux a znalec duchovního života, v úvodní kapitole říká: „Kapitoly této knihy nejsou rozvrženy podle nějakého pevného plánu, v celek je nepojí osnova, ale téma s variacemi. Téma je dáno třemi slovy: Nechte se tvárnit. Úkolem není být silný, ale přijmout světlo, nevzpírat se mu, ani před ním nekličkovat.“
KN, brož., 226 str., 190 Kč

Judith Herrinová: Ženy v purpuru Studie z byzantských dějin.
MF, brož., 349 str., 269 Kč

kolktiv autorů: Bible v hádankách a odpovědích *Luxpress, brož., 247 str., 165 Kč*

Jiří Kaňa: Jáhni a my

Předkládaná publikace má hlouběji seznámit naši církev s trvalým jáhenstvím.
KN, brož., 119 str., 99 Kč

Mezinárodní teologická komise: Společensví a služba, Lidská osoba stvořená k Božímu obrazu. *KN, brož., 62 str., 79 Kč*

Marie Magdalena Horňanová: Neobyčejný život. Kniha vzpomínek.

Jaroslava Poberová, váz., 133 str., 149 Kč

Monika Elšíková: Opat chuligán aneb Dobré dílo Anastáze Opaska

Vzpomínky a rozhovory.
KN, váz., 270 str., 259 Kč

NEKROLOGIUM

26. července 1990

zemřel v Jiřetíně pod Jedlovou **P. Bertrand Šnobl**. Narodil se 4. října 1914 v Třeboni, řeholní sloby složil 27. října 1936 v Olomouci, ordinován byl v Olomouci 29. července 1940. Působil v Plzni jako katecheta, později ve Znojmě jako podpřevor a profesor náboženství na gymnasiu. V roce 1950 byl internován v Broumově, později v Želivě a Oseku. Po propuštění pracoval jako dělník. Od roku 1968 sloužil sestřím těšitelkám jako kaplan nejprve v Bystřanech u Teplíc, později v Jiřetíně pod Jedlovou. Během komunistické totality, kdy nesměla vycházet náboženská literatura překládal náboženské knihy z němčiny, angličtiny a fransouzštiny, rozmnožoval je na psacím stroji a šířil dál. Je pohřben v řádovém hrobě v Plzni. Ať odpočívá v pokoji.

5. srpna 1955

zahynul tragicky u Zvolena na Slovensku bratr spolupracovník **Bernard Sokol**. Narodil se 24. dubna 1919 v Opatové nad Váhom, řeholní sliby složil 21. prosince 1948 v Olomouci. V roce 1950 byl s ostatními spolubratry olomouckého konventu internován v Broumově, odkud byl poslán na vojnu k PTP (Pomocný technický prapor). Zde jej srazilo vojenské auto. Pohřben je v rodné vsi v Opatové nad Váhom. Ať odpočívá v pokoji.

10. srpna 1985

zemřel ve Valašských Kloboukách **P. Josef Fojtů**. Narodil se 8. května 1915 ve Valašských Kloboukách, sliby složil 27. září 1936 v Olomouci, ordinován byl 5. července 1941 v Olomouci. Působil v Praze, Plzni, Znojmě a Uherském Brodě. V roce 1950 byl nejprve internován v Broumově, později odveden do trestních jednotek československé armády (Pomocné technické prapory - PTP). Po propuštění se vrátil do Valašských Klobouk, do svého rodiště, a pracoval v civilním zaměstnání. Od roku 1968 směl vypomáhat v místním farním kostele. Pohřben je ve Valašských Kloboukách. Ať odpočívá v pokoji.

VIZITAČNÍ DOPIS

Fra Alvarezovi Kodedovi a spolubratřím provincie *Bohemiae*

Draží bratři,

vrátili jsme se do Říma v prvním dubnovém týdnu, právě včas, abychom se účastnili rozloučení, které Církev a celý svět daly papeži Janu Pavlovi II. Shodujeme se s pocity vyjádřenými kardinálem Ratzingerem v jeho homilii během pohřbu: *“Naše srdce je plné smutku, ale také radostné naděje a hluboké vděčnosti”*. *“Nebojte se”*, které tak rád opakoval Jan Pavel II., nám pomáhá vidět svůj život více v perspektivě vzkříšení a naděje než smrti.

Po svém návratu do Sv. Sabiny se s vámi chceme podělit o své dojmy z vizitace, kterou jsme vykonali v provincii od 9. do 16. března tohoto roku. Především chceme vyjádřit své neupřímnější díky za bratrské přijetí, které jste nám poskytli. V každé z komunit provincie jsme se cítili jako doma. Zvláštním způsobem chceme zmínit Monsignora Dominika Duku za srdečné přijetí, které nám poskytl ve své rezidenci v Hradci Králové, další to důkaz bratrství, jež charakterizovalo celou naši vizitaci.

Zvláště jsme ocenili upřímnost a otevřenost, které jste projevili během našich setkání. Chceme zvláštním způsobem poděkovat fra Alvarezovi Kodedovi za to, že úspěšně zorganizoval program vizitace, a za jeho stálou péči o nás. Chceme také poděkovat bratřím Štěpánovi a Vojtěchovi za jejich velkodušný a účinný přínos při optimální překladatelské službě.

Obecná situace

Velmi na nás zapůsobila cesta, kterou jste až doposud urazili. V posledních letech řád s velkým zájmem sledoval vzkříšení dominikánského života v zemích východní Evropy i to, jak přes tisíce těžkostí byl schopen udržet svou přítomnost díky velkodušnosti malého počtu bratří.

Uběhlo již zhruba patnáct let a provincie *Bohemiae* dosáhla toho, že byla v zemi opět vybudována síť řádu: ustavili jste komunity v konventech, které jste s mnohým úsilím a obětmi získali zpět a opravili – v Praze, Plzni, Jablonném, Olomouci, Uherském Brodě, Znojmě. Všechny jsou skvělými místy kázání. Upřímně Vám k tomuto úspěchu blahopřejeme.

Jsme si vědomi toho, že počáteční nadšení bylo následováno obdobím krize a nejistoty, které bylo pro vás všechny bolestné, jak je to patrné z dopisu fra Timothyho, jež poslal provincii na závěr své vizitace v roce 2000. Když bratři vyšli z podzemí, neměli dostatečnou zkušenost společného konventního života a také dominikánského stylu toho, jak se věnovat společnému poslání. Je tudíž přirozené, že zde byly různé úhly pohledu, že došlo k některým omylům a že se zrodila nějaká napětí.

Vrátili jsme se přesně po pěti letech, abychom vizitovali provincii, a s uspokojením jsme konstatovali, že krize byla z velké části překonána. Našli jsme provincii ještě křehkou, ale s jasnějším a klidnějším vědomím vlastní totožnosti, naplněnou obnovenou nadějí do budoucnosti. Museli jste takřka od nuly začít úkol, kterému by mnozí nebyli schopni čelit. A přesto jste byli schopni s odvahou čelit problémům a pokračujete v tom, neboť máte víru v Pána a v budoucnost provincie.

Zaměření na misie

Před pěti lety fra Timothy vyzval provincii, aby se příliš nesoustředovala sama na sebe, ale spíše na misii. Tato výzva se dnes zdá ještě více aktuální než tehdy, protože provincie je klidnější a nalezla vlastní totožnost. Je základním, aby vaší prioritou byla misie. Všichni jste zajedno ve víře, že možnosti pro misie jsou mnohé. Když jsem s vámi hovořil, vícekrát jsme slyšeli, že Česká republika je jednou z nejvíce sekularizovaných a odkřesťanštěných zemí Evropy. Toto je důležitá výzva, jíž je třeba se postavit beze strachu. Pán vás volá, abyste se účastnili na znovuzrození toho, co po mnoho let bylo potlačováno. Proto nová evangelizace a kázání nevěřícím jsou cíli misie, kladenými dnes Pánem na cestu této provincie. Řád vašim prostřednictvím touží mít účast na tomto novém zrození. Je tedy nutné mít jasné apoštolské priority, jež jste už zformulovali na kapitule, znovu je prozkoumat a zaměřit všechny lidské a materiální zdroje provincie v tomto směru.

Zapůsobila na nás kvantita a kvalita apoštolských úkolů, jež jste započali, přestože některé z nich jsou ještě křehké pro malý počet disponibilních bratří a pro různé jiné těžkosti. Zvláště podtrháváme úsilí provincie být přítomni na univerzitních fakultách a na školách; Kazatelské středisko, vynikající projekt zaměřený k tomu, abyste při svém poslání společně uvažovali, plánovali a spolupracovali a zároveň připravovali druhé na evangelizaci; úsilí, které

provincie vynaložila vzhledem k hromadným sdělovacím prostředkům: nakladatelství *Krystal*, časopisy *Amen* a *Salve* a rádio *Veritas*; pastorační péči o dvě poutní místa; přednášky, duchovní cvičení atd. . . Všechno jsou to skvělé apoštolské iniciativy, které zasluhují bezpodmínečnou podporu provincie.

Konstatovali jsme také, že významná část vašeho snažení se zaměřuje na farnosti, což je jistě důležitý úkol. Biskupové s naléhavostí žádají na provincii tuto službu a alespoň v blízké budoucnosti se nebudete moci vyhnout této spolupráci, protože je třeba mít na paměti naléhavé potřeby Církve ve vaší zemi. Vaše práce ve farnostech je chvályhodná a myslíme si, že ji konáte v dominikánském stylu. Nicméně je nutné, aby si provincie uchovala jasnou vizi a měla pevnou vůli privilegiovat v rámci svých možností specifické poslání řádu. Jinak přijdeme o možnost ujmout se prostorů apoštolátu, který je řádu tradičně vlastní, a ztratíme vlastní totožnost se všemi negativními důsledky, jaké by to přinášelo pro budoucnost řádu v této zemi.

Mnozí bratři si myslí, že provincie musí pozorněji uvažovat o tom, co od ní česká společnost nyní žádá. Slyšeli jsme naléhavé hlasy, které považují za nutné větší přítomnost bratří provincie v přednášení na veřejných školách, na univerzitách, ve sdělovacích prostředcích, v intelektuálních kruzích země a v méně privilegiovaných úsecích společnosti. Víme dobře, že ne vždy je to možné, a jsme si vědomi těžkostí, v nichž se provincie nachází a jimž čelí: nedostatečný počet bratří k udržení již stabilizovaných komunit a tlak vyvíjený biskupy na přijetí pastorační péče o farnosti. Přesto je nezbytné, aby se provincie nezřekla toho, že by měla tyto cíle v programech formace bratří, v apoštolském plánování a ve chvíli rozhodování o tom, jaká poslání zachovat.

Společný život

Zanechala v nás dojem úcta a láska, jakou projevujete k bratřím, kteří podali důkaz odvahy během života v ilegalitě. Bylo privilegiem, že jsme mohli naslouchat některým svědectvím řečeným živým hlasem těchto bratří, i když obdrženým po naléhavé žádosti. Jsme si vědomi toho, že z pokory nechťejí dát ve známost své osobní dějiny. Na druhé straně by však byla škoda, aby toto všechno bylo zapomenuto, protože jejich zkušenosti nejsou pouze osobním vlastnictvím, ale také vlastnictvím řádu a Církve. Doporučujeme provincii, aby našla způsob, jak sesbírat a uchovat tato svědectví pro budoucí.

Kvalita společného života v provincii a v jejích různých komunitách se v poslední době viditelně zlepšila. Potvrzuje to otec provinciál ve své zprávě magistrovi řádu a také bratři se v tom shodují. I když jsou různé úhly pohledu, nejsou patrná vážná napětí mezi bratřimi a obecně je zde dobrá vůle k spolupráci na apoštolském poslání svěřeném každé komunitě.

Povzbuzujeme vás, abyste pokračovali a postupovali vpřed v bratrském společenství, které se zakládá na duchovním společenství a na sdílení, a jež pak vyúsťuje do účasti všech na společném poslání jak na úrovni jednotlivých komunit, tak na úrovni provincie. Je nutné vytvořit atmosféru vzájemné důvěry, v níž se všichni cítí přijati, v níž se každému naslouchá. Osobní vizitace provinciála, časté kontakty a kapilární proudění informací o životě a činnosti provincie mají prvotní důležitost pro povzbuzování bratrství a jednoty.

Během našich rozhovorů jsme zdůrazňovali nutnost toho, aby při rozhodnutích, která je třeba učinit, mohlo být nasloucháno hlasu všech prostřednictvím účasti na kapitulách a radách, které naše konstituce předepisují. Slavení těchto shromáždění je v komunitách provincie dost rozdílné, neboť ne ve všech komunitách se uskutečňují s pravidelností, alespoň ne formálním způsobem. Pro povzbuzení sdílení a společenství mezi bratřimi si nedokážeme představit nic lepšího než to, co je už ustanoveno našimi zákony. Ty považují za nezbytnou skutečnost, že se každá komunita má nezávisle na své velikosti pravidelně shromažďovat, aby rozhodovala o otázkách, které se týkají jejího vlastního života a poslání, a má napsat písemnou zprávu o přijatých ujednáních.

Vybízíme komunity, aby stanovily pravidelný čas pro společnou rekreaci a zajistily, že také refektář bude pro bratry místem setkání. Vedle kapitul a rad předepisují konstituce komunitní setkání, na nichž se uvažuje o službách a sdílí se zkušenosti, starosti a naděje. I když to zvláště na začátku není lehký úkol, jedná se nicméně o optimální systém k odstranění bariér a povzbuzení k hlubšímu bratrství a vzájemnému poznání.

V komunitách, které jsme navštívili, na nás zapůsobila vážnost a vytrvalost v liturgickém životě a modlitbě. Někteří bratři vyjádřili touhu, aby se mohli sdílet o víru spontánnějším způsobem, mimo slavení mše sv., kde je již přítomna homilie. Díky této praxi mnohé komunity uvnitř řádu dosáhly posílení pout bratrského společenství.

Povolání, formace a studium

Bůh žehná provincii povoláními, darem, který má přijmout s úctou a vděčností. Podporování povolání je odpovědností všech a jsme přesvědčeni, že nejlepší podpora spočívá v samotné přítomnosti bratří, v jejich životě zasvěceném Bohu a v jejich úsilí v poslání. Je však také nutná více plánovaná podpora; v tomto smyslu vás vyzýváme, abyste zintenzivnili tuto formu podporování povolání a pověřili jednoho bratra, aby se specificky věnoval tomuto dílu.

RFP provincie dává program jednotlivým úsekům počáteční formace bratří. Mohli jsme vidět zblízka fungování noviciátu v Olomouci, který podle mínění všech probíhá uspokojivým způsobem; to jsme mohli konstatovat během našich rozhovorů s novici. Shodujeme se s magistrem noviců na skutečnosti, že funkce magistra noviců a magistra studentů se nemají soustřeďovat v stejné osobě a navrhuje, aby tyto funkce byly odděleny. Mímoto žádáme, aby byl uveden do praxe program formace předpokládaný RFP pro bratry spolupracovníky, kteří složili svou první profesi.

Provincie se po pečlivém uvážení rozhodla poslat své studenty do Bordeaux na studia filozofie (1) a do Toulouse na studia teologie (5). Naslouchali jsme Komisi pro intelektuální život a provinční radě, abychom zhodnotili tento záměr, a plně se s oběma shodujeme na skutečnosti, jak je pro studenty důležité cítit, že jsou provincií doprovázeni, aby se tak zabránilo nebezpečí, že delší nepřítomnost v prostředí, v němž budou žít a plnit své poslání, může mít negativní důsledky a odcizit je provincii. Ať provinciál, regent a bratr odpovědný za formaci v provincii sledují zblízka jejich pokroky ve studiu i v procesu formace.

Ať regent studií a Komise pro intelektuální život napomáhají provinciálovi ve všem, co se týká doplňkových a specializovaných studií. Je zřejmé, že budoucnost poslání záleží z velké části na kvalitě řeholní a intelektuální formace bratří. Je proto nutné stanovit dlouhodobý plán, který umožní těm, kdo ukončují počáteční formaci, a vysvěceným bratřím, aby podle vlastních osobních inklinací a priorit provincie mohli uskutečnit doplňková studia.

Sdílíme touhu provincie mít vlastní *Studium generale*. I když se to může zdát v této chvíli málo realistické, je důležité, aby v Olomouci sídlila skupina profesorů, která se studiem a reflexí vzájemně podporuje a udržuje živé intelektuální povolání provincie.

Řízení

Dobré řízení je podstatné pro udržení jednoty a nadšení pro poslání. Spočívá zvláště v umění organizovat náš život takovým způsobem, aby každý bratr měl možnost vydat ze sebe to nejlepší. Náš systém řízení umožňuje, abychom přes rozdíl, jež mohou mezi námi existovat, žili spojeni v bratrství. Děkujeme fra Alvarezovi za jeho úsilí a odříkání při řízení osudů provincie.

Všichni bratři mají mít účast na řízení prostřednictvím demokratického procesu, jak se uskutečňuje na kapitulách a radách. Komunita funguje dobře, pokud každý bratr se účastní na všem, co se vztahuje k životu a poslání komunity. Jasně se tudíž ukazuje důležitost komunitních setkání, o kterých jsme se zmiňovali výše, a k nimž vás vybízíme, abyste je pravidelně konali ve všech komunitách provincie, i v těch nejmenších.

Také na úrovni provincie je velmi důležité, aby zde byla průzračná komunikace, aby se všichni bratři cítili být aktivní částí života provincie. Informace, dialog a blízkost jsou podstatnými aspekty pro podporu společenství a pro to, aby se všichni bratři cítili odpovědnými za poslání provincie.

Provinční rady se mají často a pravidelně scházet a informovat bratry o nejdůležitějších přijatých rozhodnutích, samozřejmě nejsou-li důvěrné. Mnohé provincie organizují jedenkrát za rok setkání věnované modlitbě, stálé formaci a rekreaci; je to dobrá metoda pro podporování sdílení a společenství mezi bratřimi a možná může být užitečná i pro vás.

Mnozí bratři provincie žijí mimo komunity (11). Jedná se o problém, kterým jste se už zabývali při jiných příležitostech, a proto se nechceme opakovat. Nevztahuje se to na bratry autorizované provincií k tomu, aby žili mimo komunity z důvodů zdraví, péče o nemocné rodiče nebo z nějakého jiného velmi zvláštního důvodu, i když zdůrazňujeme, aby se znovu prozkoumala a zaktualizovala kanonická situace každého z nich.

Vztahuje se to zvláště na ty, kteří by se mohli a měli začlenit do komunity, ale dávají přednost životu mimo ni. V tomto případě musíte jednotlivé bratry vyzvat, aby se rozhodli buď k návratu do komunity, nebo k inkardinaci do diecéze, a pomáhat jim ve způsobu, jak postupovat. Toto všechno bude mít blahodárné účinky jak pro jednotlivého bratra, tak pro provincii a mímoto se zabráni tomu, aby nebylo předáno zkreslené poselství bratřím ve formaci, kteří by se mohli legitimně domnívat, že existuje dvojí standart příslušnosti k řádu.

Je důležité, aby provincie udržovala pravidelný kontakt se všemi bratřími, kteří žijí mimo komunitu; provinciál, převor komunity, do níž náležejí, nebo bratr určený pro tento úkol by se o to mohli přímo postarat. Je zásadně důležité věnovat pozornost bratřím nacházejícím se ve zvláštních těžkostech a mladým při jejich první asignaci. V některých komunitách jsme měli velmi dobrý dojem z péče prokazované bratřím, kteří procházejí obdobím osobních těžkostí. Podržet tyto bratry je velkou odpovědností představených, kteří mají s moudrostí vybrat komunitu, do níž budou asignováni.

Ekonomické řízení provincie je dobré, jak jsme to mohli ověřit z účetních knih a z rozhovorů se syndikem provincie. Naše ekonomické zdroje mají jako hlavní cíl poslání a pozornost vůči bratřím. Myslíme si, že tento postoj by měl být v provincii převažující, zvláště co se týká vašich plánů na znovuzískání nemovitostí a dalšího majetku náležejícího provincii.

Dominikánská rodina

Potěšila nás návštěva kláštera sester v Praze a ve Znojmě, kde jsme mohli konstatovat jejich hluboký pocit sounáležitosti s řádem a s jeho posláním. Setkání se sestrami a také se zástupci skupin dominikánských laiků bylo velmi obohacující. V Plzni jsme hovořili s provinčním moderátorem *Fraternitas Presbyterorum et Diaconorum Sancti Dominici*, jež nás překvapilo velkým počtem svých členů. V České republice je dominikánská rodina přítomna ve všech svých větvích a zapůsobila na nás svou živostí. Je nutné dále prohlubovat tuto spolupráci, dohromady uvažovat o společných projektech, plánovat je a pracovat na nich. Skupinová práce, kterou již vykonáváte v Kazatelském středisku a v nakladatelství *Krystal*, je důkazem toho, že je možné spolupracovat. Sestry a laici jsou připraveni a doufají, že se s nimi bude moci počítat. V celém řádě, nejenom v provincii, musíme vymyslet nové formy spolupráce, protože se navzájem potřebujeme pro realizaci našeho poslání.

Závěr

Na závěr děkujeme ještě jednou fra Alvarezovi a všem bratřím za láskyplné přijetí, které jste nám připravili, a za svědectví vašeho života a vaší oddanosti poslání. Dny, které jsme s vámi mohli sdílet, nás velmi obohatily a jsme přesvědčeni, že jsme dostali mnohem více, než jsme vám mohli dát. Jsme přesvědčeni, že náš Otec sv. Dominik, jehož ochranu si vyprošujeme,

když říkáme *Imple Pater quod dixisti!*, bude vám i nadále žehnat a doprovázet provincii v poslání, které jí svěřily Církev a řád.

Žádáme, aby tento dopis byl přeložen do češtiny, a poslán spolu s originálem v italštině každému bratru provincie.

Bratrsky ve sv. Dominikovi,

V Římě 20. dubna 2005.

Fr. Rajmund J. Klepanec, OP
Socius magistra řádu

Fr. Pedro Luis González, OP
Socius magistra řádu

Nová ozdoba dominikánské rodiny

Podle nového ustanovení Sv. otce Benedikta XVI. prohlásil sám kardinál José Saraiva Martins, prefekt kongregace pro svatořečení, dne 14. května 2005 v bazilice sv. Petra za blahoslavené dvě služebnice Boží, františkánku Marii Annu Cope (1838-1918) a dominikánku Ascensión del Corazón de Jesús (od Srdce Ježíšova) (1868-1940).

V homilii řekl mimo jiné: „Dnes večer se nalézáme duchovním způsobem ve večeřadle. Pociťujeme mateřskou přítomnost Panny Marie a blízkost apoštola Petra, nad jehož hrobem je tato bazilika postavena. Jsme liturgickým shromážděním, které vyznává tutéž víru v zmrtvýchvstalého Krista, které se živí týmž eucharistickým Chlebem a s důvěrou a naléhavě volá k nebi: „Přijď, Duchu svatý!“

(...)

Obě naše blahoslavené otevřely dokořán svůj život Božímu Duchu a nechaly se jím uvést do služby církvi, chudým, nemocným a mládeži. Blahoslavená Ascensión od Srdce Ježíšova je jedna z velkých misionářek minulého století. Již jako mladá dívka chtěla obětovat svůj život Pánu a bližním a nechtěla poslouchat nikoho jiného než Boha. Zasvětila se mu jako dominikánka v klášteře svaté Růženy ve španělském městě Huesca. Bezvýhradně sledovala dynamiku lásky, jakou vlévá Duch svatý všem, kdo mu otevrou srdce.

Jejím prvním apoštolským pracovištěm bylo vyučování v koleji patřící ke klášteru. Svědecké výpovědi ji líčí jako vynikající učitelku, laskavou a silnou, plnou pochopení a náročnou.

Ale Pán s ní měl jiné plány. V jejích 45 letech ji povolal, aby se stala misionářkou v Peru. S mladistvým nadšením a s plnou důvěrou v Boží prozřetelnost opustila svou vlast a věnovala se evangelizaci ve světě, počínaje americkým světadílem. Její dílo bylo tak velkorysé, obsáhlé a účinné, že vtisklo hluboký ráz dějinám církevních misí. Spolupracovala s dominikánským biskupem Ramonem Zubietou na založení misijních dominikánek posvátného růžence a stala se jejich první generální představenou. Její misionářský život byl bohatý na oběti, sebezápor a apoštolské plody. Bohatě zasévala a bohatě sklízela. Její četné apoštolské cesty ji zavedly do Peru, do Evropy, ano i do Číny. Od přirozenosti byla neohroženou a neúnavnou bojovnicí, a přesto byla mateřsky mírná a uměla si tím dobývat srdce. Zakořeněna v Kristově lásce prožívala charizma duchovního mateřství vůči všem. Vedena živou vírou a horoucí oddaností k nejsv. Srdci Ježíšovu a k Matce Boží Růžencové, usilovala o spásu duší až k sebeobětování. A často napomínala své dcery, aby dělaly totéž, a prohlašovala, že duše nemohou být spaseny bez naší obětavosti. Snažila se o stále čistší a intenzivnější lásku, a podávala se proto sama milosrdné Boží lásce za obět'.

(...)

Obě naše blahoslavené přinesly do světa plody a znamení přítomnosti Ducha svatého. Mluvily řečí pravdy a lásky, která jediná je s to zbourat přehradu kulturní a rasové a obnovit jednotu lidské rodiny, té rodiny, která byla rozptýlena pýchou, vůlí k moci a odmítáním Boží svrchovanosti, jak nám dává na srozuměnou biblická zpráva o stavbě babilonské věže...!

*Podle „Oservatore Romano“, 3. 6. 2005,
přel. S. M. Terezie Brichtová, O.P.*

Vzpomínka na otce Stanislava Viceníka, O. P.

Dne 4. září 2005 uplyne již padesát let od smrti vzácného dominikána otce Stanislava Viceníka. Ubývá lidí, kteří ho osobně znali, a on si zaslouží naši vděčnou vzpomínku. Miloval řád a dominikánskou rodinu, ačkoli se o ní za jeho života tolik nemluvilo jako dnes.

Byl vždy poslušný, přesný, laskavý, svědomitý. Už ve Štýrském Hradci, kde konal noviciát, se chápal každé práce. Spolubratři o něm říkali, že byl tak přesný, že kdyby ho zamkli v cele a právě zvonilo na modlitbu, byl by vyskočil z okna.

Mohla jsem ho poznat až v roce 1946, kdy byl pověřen, aby sloužil několika kandidátkám, které se připravovaly na vstup do kláštera mnišek Kazatelského řádu, který pak započal kanonicky 30. dubna 1948.

Tehdy byla tato komunita ve Velkém Březně u Ústí nad Labem, ale zůstala tam jen několik měsíců. P. Stanislav tam byl s ní hned od prvního dne, od 10. srpna. To znamenalo, že zakusil společně mnoho nepohodlí a chudoby, jaká provázela novou rodinku v jejích začátcích. Sloužil sestřám a věřícím v místním kostele. V září 1946 začal učit náboženství ve škole. Přitom opatřil sestřám novou střechu z térového papíru na kůlnu a začal natírat okenní rámy. V tom všem se vyznal.

Koncem září dostal telegram, že má jet do Prahy. Odjel okamžitě, ačkoli už bylo pozdě odpoledne a měl velmi špatné spojení. Do Velkého Března se už nevrátil. Potřebovali ho v Praze. Se stejnou ochotou, s jakou jel do Března, zase z něho odjel, ačkoli si tam už odstěhoval i knihy. Dělal pak v Praze všechno, čeho bylo třeba, až do dubna, kdy byli všichni otcové odvezeni do internace v Broumově.

Nebylo mu to lehké, ale zůstal praktický. Říkal pak: „Nabalil jsem toho ze všech nejvíc.“ V Broumově byl až do srpna. Pracoval tam na zahradě. Pak začalo třídění. Zřejmě se nevědělo, co se starými a nemocnými, proto je stěhovali z místa na místo: Králíky, Opočno, Velehrad. A to i otce Felixe Svobodu, který si už ani ve svém klášteře nepamatoval, kde bydlí. Otec Stanislav se ho obětavě ujal a pečoval o něho.

Roku 1947 byl zřízen charitní domov pro staré kněze a řeholníky na Moravci, o které měly pečovat školské sestry de Notre-Dame. P. Stanislav a Felix tam byli od prvního dne. Bydleli v jedné malé světničce. Dodržovali přesný denní pořádek. Ráno sloužili mši svatou a pak byli na třech dalších. P. Stanislav dbal, aby zachovávali klášterní program – včetně božského officia, meditace a duchovní četby i pro tři bratry dominikány, kteří se rovněž v domově nalézali. Bylo dojemné, s jakou vděčností tito staří bratři všechno přijímali. Někdy vodil P. Stanislav P. Felixe po zahradě. Když tam měl být přivezen P. Emilián Soukup, odkázaný už na invalidní vozík, P. Stanislav oblékl pracovní šaty a s lopatou upravoval na zahradě stezky, aby se dalo po nich jezdit s vozíkem. Byl ztělesněná bliženská láska!

Zbývající čas využíval k vzornému vázání knih pro „zákazníky“ – spoluchovance charitního domu. Vyučoval tomuto řemeslu i mladou sestru dominikánku, která tam byla jistou dobu internována ještě s jednou spolusestrou. Těmto sazeničkám řádu věnoval zvláštní lásku, a když byla jeho „učednice“ zavřena v Hejnicích, poslal jí k jejímu nesmírnému dojetí vylisovanou první macešku, která prý vyrostla na moravecké zahradě. Neuvěřitelně něžná pozornost od ctihodného starého kněze!

Stýskalo se mu ovšem po klášteře. Říkal, že by ještě mohl zpovídat a dokonce i kázat. Na každý dopis odpovídal, za každou maličkost děkoval. Ještě na Moravci oslavil v roce 1954 padesát let kněžství. Přijelo mnoho lidí, hlavně z Uherského Brodu a z Bojkovic, a pro množství účastníků se mše svatá konala na louce. Otec Stanislav velice rád zpíval, a na Moravci byl už tenkrát „dědský sbor“.

Pak si ho zavolaly sestry z kongregace. Otcí už nebylo dobře, ale byl ochoten sloužit, zvláště když P. Felix už nežil a nepotřeboval ho. Sám pak zemřel v nemocnici, kde byl zaměstnán jako laborant otec Anselm Hronek a mohl mu udělit poslední svátosti.

To je jedno malé nahlédnutí do historie našich otců a bratří, když museli opustit svůj klášter. Láska k řádu je provázela až do posledního vydechnutí a vyznačuje dále na jejich následovníky a následovnice.

S. M. Zdislava Černá, O. P.

MODLIT SE 15 DNÍ SE SVATÝM DOMINIKEM

Alain Quilici OP

Třetí den

ČLOVĚK ROZVAHY

Nejsem jedním z prvních bratří. S prvními bratřimi však jsem se stýkal a vidal jsem dost často i samého svatého Mistra Dominika, a to ne snad jen tehdy, dokud jsem ještě nebyl v řádě, nýbrž i když jsem už do řádu vstoupil. Poznal jsem ho z velmi důvěrných styků. Proto jsem se rozhodl napsat, co jsem sám osobně viděl a slyšel a o čem mi vypravovali první bratři, totiž o prvních dobách řádových, o životě a zázracích blaženého muže Dominika, našeho otce, a též o některých jiných bratřích... Aby se totiž bratři, kteří v budoucnu vstoupí do řádu, mohli dovědět, jak vznikl tento řád. Potom by se toho už nemohli dopátrat pro příliš velký časový odstup, který by jim nedovoloval podat o původu řádu přesnou zprávu (LIB č. 3).

Bratři a sestry řádu jsou vděční blahoslavenému Jordánu Saskému, že byl tak prozíravý a zaznamenal, jaké byly začátky dominikánského řádu. Jde skutečně o zavedení opravdu nové skutečnosti v církvi.

Svatý Dominik začíná nový způsob v tehdejší řeholní životě. Obnovuje život apoštolský, to znamená život po vzoru apoštolů. Nepřijímá jen z nebe osobní řeholní povolání; přijímá povolání být zakladatelem řádu, povolání vyhrazené pro velmi malý počet. Na začátku dostal Dominik povolání řeholního „kanovníka“: tím patřil v diecézi mezi kleriky místního biskupa. A je povolán stanout v čele skutečnosti zcela nové, pro kterou má najít předpisy. Po pravdě řečeno, myšlenka už byla v té době na obzoru. Bylo mnoho těch, kteří se pokoušeli o tento nový způsob řeholního života. Bylo třeba někoho, kdo by to uskutečnil a trvale uspořádal.

Dominik dostal tuto výsadu. Obdaří církev skupinou bratří organizovaných pro apoštolský život. Církev tehdy uspořádávala řeholní život v řády, jako je později bude organizovat v kongregace. Známe řád templářů, řád ošetřovatelů nemocných, řád mercedářů (kteří mají povolání vysvobozovat zajatce od Saracénů). Je mnoho jiných.

Svatý František založil *řád* chudých, kteří mají povolání kázat chudí Krista chudého, Dominik *řád* kazatelů, aby napodoboval Krista, kazatele evangelia. Na objasnění tohoto záměru koloval brzy v řadě svatého Dominika příběh. Přenáší se z pokolení na pokolení a každý tu nalézá objasnění toho, co chce prožívat. Necháváme slovo kronice:

V době, kdy apoštol (to znamená papež) měl potvrdit řád, žádal notáře, aby uvedl v oslovení jméno bratří, kteří kážou. Tento notář napsal na začátek potvrzovací listiny přímo: Bratři Kazatelé. Když apoštol četl list, řekl notáři: proč jsi nenapsal bratři, kteří kážou, jak jsem ti řekl a rozhodl ses napsat bratři Kazatelé? A ten klidně odpověděl: Kázící je přídatné jméno, ačkoli je možné, aby se stalo jménem podstatným a bylo z něho jméno společné v úkonu; avšak kazatel je jméno podstatné a je to zároveň jméno slovesné a osobní, které prohlašuje a projevuje název úkolu. Podívejte se tedy, drazí čtenáři, jak správně notář odmítl námitky. Kázící neznámá nikdy svůj obsah než po způsobu přechodné činnosti, avšak kazatel ho znamená po způsobu vlastnění, ačkoli vždy nekáže. Bylo velmi vhodné napsat kazatelé. Pan apoštol byl přesvědčen těmito zřejmými důvody. Řád dostal jméno Kazatelé do svého titulu a kardinálové ho slavnostně potvrdili (EVA, str. 87).

O věci není pochybnosti, protože je možné vidět v karkassonských archívech potvrzovací bulu se stopou změny tohoto názvu. A tato změna je významná. Dominik skutečně nežádá o oprávnění pro své bratry a pro sebe k dočasnému kázání v Toulouse nebo v jiném kraji. Měl pohled mnohem odvážnější, nic menšího než obnovit pro dnešek způsob života napodobující život apoštolů tak, jak žili kdysi v Jeruzalémě po Letnicích.

Tento *apoštolský* život nese s sebou dva nezbytné neoddělitelné prvky: společný život a hlásání evangelia. Dnes rozjímáme o tomto společném životě, kterému Dominik připisoval tolik důležitosti.

Společný život se nemá jevit jako jednotlivci, žijící ve skupině vedle sebe. Bere jednotlivce v jeho celku, s tělem i duší. Po hmotné stránce vyžaduje nezbytně dávání dober do společného. Když členové komunity nemají nic vlastního, jsou skutečně závislí jedni na druhých. To utváří smýšlení, které nemůže nebýt bratrské. Jinak je to smrt, jak naznačují Skutky v příhodě

o Ananiášovi a Safíře, kteří zemřeli, protože nedali majetek do společného (Sk 5, 1n)

Společný život s sebou nese rovněž společnou modlitbu. Modlitba apoštolů je modlitbou církve: božskou liturgií, která oslavuje neúnavně Pánovo zmrtvýchvstání. Vrátime se k tomu příštího dne.

Chce-li být společný život harmonický a být přístavem pokoje, vyžaduje ještě, abychom žili skutečně pod jednou střechou a jednomyslně. Jednomyslnost je prepisem onoho „měli jedno srdce a jednu duši“ z knihy Skutků (4, 32). Svátý Dominik zvláště pečoval o tuto jednomyslnost. Věděl, že by bratři nevytrvali ve společenství, kdyby nepečovali o to, aby byli jednomyslní. Jestliže heslo svatého Benedikta je *habitare secum* (bydlet se sebou), heslem Dominika bude *convivere conventualiter* (žít společně v klášteře).

Chudoba patří ke společnému životu. Když se Dominik rozhoduje pro tento způsob života, žádá své bratry, aby se zbavili příjmů, které kněží té doby obvykle měli. Na začátku přijal Dominik některá vlastnictví. Bylo to v době, kdy *řád Kazatelů nebyl ještě ustanoven. Teprve se jednalo o jeho ustanovení, ačkoli se bratr Dominik věnoval všemi svými silami kázání* (LIB č. 37). Avšak Dominik si rychle uvědomuje, že nesmí mít příjmy z žádného důvodu: svoboda kázání, disponovatelnost bratří, napodobování Ježíše, byly důvody, které ho vedly, aby byl nesmlouvavý v tomto oboru.

Dominik nejen velmi *miloval chudobu a vybízel bratry k jejímu zachování* (VIE str. 58), ale odmítal rozhodně každý majetek, který by byl zdrojem příjmů. Bratr Rodolf o tom mluví se znalostí věci, protože byl pověřen péčí o hmotné záležitosti ve svém klášteře:

Když přišel do Boloně, chtěl Hoderich Gallicianus dát bratřím jisté statky, které měly cenu dobrých pěti set boloňských liber. Před biskupem města byla sepsána převodní listina, avšak Dominik dal tuto listinu roztrhat, protože nechtěl, aby jeho bratři měli tyto nebo jiné statky. Chtěl, aby žili jen z almužen. A to ještě šetrně, protože nechtěl, aby něco přijímali nebo šli shromažďovat almužny, jestliže už měli to, co nutně potřebovali na jeden den. Bratři se neměli zabývat hmotnými záležitostmi domu, ani o nich neměli rozhodovat kromě těch, kteří tím byli pověřeni. Ostatní se měli stále věnovat čtení, modlitbě nebo kázání (VIE str. 59).

Toto svědectví, které není jediné, je výmluvné. Vidíme tu jasně Dominikův záměr. Chce, aby se jeho bratři věnovali výlučně kázání a tomu, co s ním souvisí: studiu a modlitbě. Dělá z nich žebráky, jméno, pod kterým jsou známi. Tato žebrota poznala různé formy podle dob. Dnes ještě stále spočívá v tom, že nemají příjmy a žijí z toho, co chce Prozřetelnost bratřím dát. Vše, co dostávají, dávají do společného.

Dominik, člověk rozvážný, neváhá v tomto oboru. Ví, že na tom závisí životnost apoštolského života. Když umírá, vybízí ještě své bratry k dobrovolné chudobě.

Ti, kteří chtějí vstoupit do školy svatého Dominika, budou užitečně rozjímat o tomto požadavku.

Čtvrtý den

MUŽ BOŽÍ

Svatý Otec rovněž viděl Boha kontemplací. Blažený Otec navštěvoval rád a často místa modlitby a tělesné ostatky svatých. Nepřecházel po způsobu mraků, které zadržují svůj déšť: spojoval často den s nocí ve svých modlitbách. Dosti často, pokaždé, když se naskytla příležitost, chodil do města jménem Castres v diecézi Albi, která je u diecéze toulouské, a tam vešel a uctil blaženého Vincence, jáhna, o němž se ví s jistotou, že tělo odpočívá v tomto kostele (EVA str. 82).

Bratr Dominik nepopíratelně miloval Pána. Kronikář ho tu ukazuje, jak chodil na pouť. To je jen jeden z projevů jeho hlubokého přilnutí k jeho Pánovi.

Dominik se nám jeví jako muž hluboké víry. Zdá se, že má od svého dětství důvěrný vztah s Kristem. Velmi brzy mu dává svůj život nejen tím, že se zasvěcuje kněžství, ale též projevuje zbožnost, která zapůsobí na všechny jeho současníky. Všichni o tom mluví a žasnou nad tím. Sebraná svědectví při dotazování se zřetelem na Dominikovu kanonizaci oplývají v tomto smyslu, a připomínáme, že byl kanonizován sotva třináct let po své smrti, takže ti, kteří mluví, ho ještě osobně znali.

Například bratr Vilém z Montferratu prohlašuje:

Bratr Dominik u něho vyvolával dojem člověka velmi zbožného. Zbožnějšího než všichni, které do té doby poznal (...); zdálo se mu, že má pro spásu lidského pokolení více horlivosti než všichni ostatní, pokud je zná (VIE str. 43).

Natolik je pravda, že láska k Bohu a láska k bližnímu jsou u něho spojeny. Hle, velmi dojemné svědectví bratra Pavla z Benátek, jednoho z jeho společníků. Prohlašuje:

Když cestovali společně, viděl ho, jak se modlí, káže, věnuje se modlitbě vnitřní a rozjímání o Bohu. Mistr Dominik mu říkal: „Jděte napřed a myslíme na našeho Spasitele.“ Ať byl kdekoli, mluvil ustavičně o Bohu nebo s Bohem (VIE str. 68).

Zapůsobil u něho vzlet božské horlivosti, která ho unášela (LIB č. 103). Tento intenzivní vnitřní život se jeví v obraze, který si my všichni vytváříme o člověku, který trávil většinu svého času rozmlouváním s Bohem, jestliže nemluvil s někým o Bohu.

Tento božský život se vyjadřoval v radosti, v tomto plodu pravé lásky. Dominik zanechal vzpomínku jako člověk naplněný radostí. On, kterého jsme viděli tak citlivého k bídě jiných, nechává Pána, aby v něm přebýval, do té míry, že ho nezasahovalo nic z toho, co se mu mohlo stát. Bratr Pavel z Benátek nikdy neviděl, že by Mistr Dominik projevil hněv, dojetí nebo neklid ani pro únavu na cestě, ani v žáru některé vášně ani v jiné okolnosti; viděl ho spíše radostného v souženích a trpělivého v protivenstvích (VIE str. 68).

Tento dar radosti, který pochází od Boha, poznal zvláštní osud po smrti zakladatele řádu Kazatelů.

Všichni svědkové vyprávějí, že ve chvíli přenesení Dominikových ostatků z prozatímního hrobu, do kterého ho uložili ve chvíli jeho smrti, do hrobu, který pro něho vystavěli v klášteře v Boloni, zažili zvláštní událost. Tam, kde není důvod k strachu, se třesou, aby tělo svatého Dominika, které bylo tak dlouho uloženo na obyčejném místě a vystaveno deštům a horku jako tělo jiného člověka, nehemžilo se červy a neovanulo čich přítomných hrozným zápachem (LIB č.128). Nuže, došlo k něčemu opačnému. Z hrobu vychází

vůně, jakou nikdo nikdy necítil. A to nejen pro jednoho nebo pro dva bratry, kteří o tom svědčí, ale pro všechny přítomné, a bylo jich velmi mnoho. Blahoslavený Jordán sám, který drží ve svých rukou hlavu zakladatele a dává ji políbit zbožností bratří, dosvědčuje, že si jeho ruce uchovaly tuto vůni natrvalo (LIB č. 128). Bratr Rodolf, který sám pochovával Dominika v jeho první rakvi, ujišťuje, že tam žádnou voňavku nevkládá. On sám *železným nástrojem odstranil zdivo hrobu, které bylo velmi pevné ze silného a trvanlivého cementu. On odstranil vyšší dlaždice železnou tyčí (...) a ve chvíli, kdy nadzdvíhl železnou tyčí tento kámen, silná vůně, dokonce velmi silná, líbezná a milá, jakou neznal, z něho vycházela* (VIE str. 60).

V tuto libou vůni, v tuto vůni svatosti, snad naše rozumné smýšlení opravdu nevěří nebo tomu nepřipisuje velký význam. Snad už nejsme citliví k tomuto druhu projevů svatosti? Ostatně, když čteme texty z té doby, vidíme, že se citlivost vůbec nezměnila. Bratři málo spěchali otvírat hrob svého Otce. Báli se zápachu a představ, které by z toho mohly být vyvozeny. Jejich jednomyslné dosvědčování toho, co pocítovali, projevuje jejich úžas. Avšak zdála se jim být rovněž znamením z nebe. Radost, kterou Dominik prožíval na zemi, se nyní šíří v této libé vůni. Šíří se hojně a dává radost všem, kterým se dostane. Libá vůně a radost jsou spojeny stejně jako zápach a smutek. Mše při přenesení byla slavena z úterý po Letnicích. Antifona, kterou bratři zpívají, říká prozřetelnostně: „*Accipite iucunditatem gloriae vestrae*“ (LIB č. 129).

Tato vůně, která se šíří z ostatků svatého Dominika, se nám jeví jako potvrzení z nebe samého jeho božského života. On žil ve víře a v naději, on žil dokonalou láskou k Bohu a k bližnímu. Poznal radost i soužení srdce. Zářil tímto božským životem, který v něm přebýval. I dále září radostí po své smrti. Ve čtvrtý den naší obnovy vdechujeme tento krásný příklad, který nám zanechal svatý Dominik, a prosíme Pána, aby nám dal podobné záření, které vychází z hlubokého společenství s ním.

*z francouzského originálu Prier 15 jours avec saint Dominique
vydaného nakladatelstvím Nouvelle Cité přeložila S. M. Zdislava Černá OP
pokračování příště*

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Alvarez Kodeda OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 1
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

**MNIŠKY KAZATELSKÉHO
ŘÁDU**

S. M. Michaela Smrčková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161
S. M. Pavla Dabalová OP
Lysolajské údolí 106/2
165 00 Praha 6
☎ 220 923 159
✉ monialesop@volny.cz

**ŘEHOLNÍ INSTITUT
ROZJÍMAVÝCH SESTER**

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10-Uhřetěves
☎ 267 712 611, 267 712 614
✉ sestryop@volny.cz

**ČESKÁ KONGREGACE
SESTER DOMINIKÁNEK**

S. M. Miriam Hřebačková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846
www.dominikanky.cz
✉ dominikanky.bm@volny.cz

**Konvent sester dominikánek
Katolický domov studujících**

Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎ 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655
✉ sestrycerna@op.cz
✉ kds@op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

s. Marie Terezie Legnerová
Charitní domov
592 54 Moravec

**SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ
SV. DOMINIKA**

P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-kat. farnost Zlonice
Pejšova 47, 273 71 Zlonice
tel.: 312 591 055
mob.: 602 327 842
✉ adnohejl@razdva.cz

**MODERÁTOR LAICKÝCH
SDRUŽENÍ**

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8
152 00 Praha 5
☎/fax: 251 554 669
✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
Slovenská 14, 772 00 Olomouc
☎: 585 230 764, ☎ 602 858 800
✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
výpůjčky jen do studovny:
Po a Út 10 – 14 h.
✉ knihovna.praha@op.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750
web: krystal.op.cz
✉ krystalop@volny.cz

RADIO VERITAS

P. Piotr Krysztofiak OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 218 442
✉ veritas@op.cz

**SALVE. Revue pro teologii
a duchovní život**

Velké nám. 35, 500 01 Hradec
Králové; ☎ 495 063 625
web: salve.op.cz
✉ dominika@diecezechk.cz

**VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ
ŠKOLA**

P. Jan Rajlich OP
web: misie.op.cz
✉ jan@op.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Radim a Kateřina Ucháčovi
Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5
web: www.prolife.cz
✉ radim.uchac@prolife.cz

**HNUTÍ SVĚTLO-ŽIVOT
(OÁZY)**

P. Jan Rajlich OP
web: oaza.op.cz
web: ain-karim.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11, 118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 063 625 (sekretariát)
fax: 495 512 850
✉ duka@diecezechk.cz

RES CLARITATIS

zpravodajství
Michaela Freiová
redakce@claritatis.cz

DOMINIKÁNINA INTERNETU

www.op.org – centrální
stránka dominikánů ve světě
www.op.cz – hlavní stránka
dominikánů v ČR (spravuje
Jan Jáchym Beneš)

kongregace.op.cz – Kongre-
gace sester dominikánek
(spravuje Martin Rosenbaum)
rozjimavesestry.op.cz –
Rozjímavé sestry sv. Domini-
ka (MR)

laici.op.cz – Sdružení laiků
sv. Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov
studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatel-
ství Krystal OP s.r.o.
(spravuje Jiří Kopecký)

oliva.op.cz – knihkupectví
Oliva v klášteře sv. Jiljí (JK)

jilji.op.cz – Klášter dominiká-
nů Praha
(spravuje Petr Chaloupský)

plzen.op.cz – Klášter
dominikánů Plzeň (spravuje
fr. Cyprían Suchánek OP)

salve.op.cz – Salve. Revue
pro teologii a duchovní život
dominik.cz (spravují fr. Jan
Rajlich OP a Anežka Domini-
ka Churaňová)

informace: ✉ jachym@op.cz